

دبیاچه

تد دانسون^۱

سی سال قبل، هنگامی که باب بندتی^۲ استاد کلاس بازیگری در سال دوم دانشگاه کارنگی تک^۳ بود، من برای اولین بار به عنوان دانشجوی وی، او را ملاقات کردم. از همان زمان که او را شناختم، وی همواره به کاوش، کشف و ارائه آنچه معنا و مفهوم بازیگری است پرداخته است.

کلاسهای او مرا سرشار از هیجانی می کرد که ورزشکاران هنگام دست یافتن به موفقیتی جدید در خود احساس می کنند. او به من آموخت که چگونه بازیگری را از ذهنم، از حالت نظری اش، خارج کنم و آن را در بدن خود، در عمل و در رویداد بیابم. او به من قدرت تمرکز داد تا ذهنم انگیزه هایم را سانسور نکند.

حضور او مفرح نیز بود و بذریه این فکر را در ذهن من کاشت که بازیگری و اجرا می تواند سرشار از شادی و نشاط باشد؛ بدین خاطر همیشه از وی سپاسگزارم؛ زیرا از نظر من بازیگری به هر شکل خود، خواه به شکل بازیهای کودکانه یا به شکل مراسمی برای تجلیل عمیق از زندگی، اگر هیچ چیز دیگر هم نباشد، آکنده از شور و نشاط است. از نظر من، بازیگری بهانه ای عالی است تا زندگی را، تا آنجا که ممکن است، به طور کامل زندگی کنیم.

-
1. Ted Danson
  2. Bob Benedetti
  3. Carnegie Tech

مادرم دعایی می کرد که برای همیشه در خاطرم مانده است: <پروردگارا کمکم کن که انسان کاملی شوم>. وظیفه همه ما در زندگی این است که شرایط انسانها را درک و انسان بودن خویش را به طور کامل تجربه کنیم. وظیفه شما نیز به عنوان بازیگر این است که تجارب انسانی خود را، به گونه ای که زندگی دیگر انسانها را ارتقا بخشد و روشن کند، منعکس کنید.

شما به عنوان یک بازیگر، مدافع آرمانها هستید. شخصیتهایی که نقششان را ایفا می کنید آرمان و هدفی دارند، و این به عهده شماست که با احترام کامل و تعهد به آن آرمانها، چنانکه گویی زندگی یک انسان وابسته به آن است - که در واقع چنین نیز هست - از آنها دفاع کنید.

برای اینکه چنین کاری را بیابید باید در فن بازیگری استاد شوید. در این راه به جسم خود، صدا و افکار و احساسات خود، تا آنجا که شرایط انسانی امکان می دهد، قدرت می بخشید. همچنین، باید توانایی منعکس کردن همه آنها را، و نه فقط بخش کوچکی که در آن احساس راحتی می کنید، بیابید.

زندگی شخصی تان نیز باید به همین گونه باشد: باید پاسخهای ساده و راحت را رها کنید و به دنبال کشف ابعاد ترسناک وجود خود و زندگی باشید؛ زیرا در تحلیل نهایی شما چیزی جز خودتان، درونیاتان، حقایق وجودتان و برشی از شرایط انسانی خودتان ندارید که آن را عرضه کنید. همچنان که در این مسیر رشد می کنید، به یاد داشته باشید که به عنوان یک بازیگر، در هر لحظه از این سفر شخصی، فقط خود را ارائه می دهید: آن کسی که در آن لحظه هستید برای ارائه کافی است.

در مسیر یافتن تسلط کامل در این فن، توجه خویش را به بیرون از خود متمرکز کنید. نگران خودتان نباشید، به دیگران فکر کنید. نگران این مسأله نباشید که خودتان را جذاب نشان دهید، تنها به دیگر افراد و به خود زندگی توجه و علاقه داشته باشید. دانستن همه فنون دنیا بی معنا خواهد بود مگر آنکه شما هم چیز باارزشی به آن بیفزایید؛ فن در واقع ابزاری است برای بیان آنچه شما می خواهید درباره شرایط انسانها، از طریق شخصیتی که بازی می کنید، بگویید.

از دیدگاه من، بازیگری فی‌نفسه بخشی از روند زندگی است. آنچه قرار است به عنوان یک انسان در من رشد کند، یا در زندگی روزانه‌ام اتفاق می‌افتد یا در بازیگری‌ام، این دو کاملاً درهم تنیده شده‌اند. این آمیخته شدن بازیگری و زندگی‌ام، هنگامی که مشغول بازی در فیلم، تئاتر، یا هر نوع کار خلاقه گروهی هستم، به بهترین وجه خود را نشان می‌دهد. در این مواقع که همگی حول یک هدف همگانی با یکدیگر هماهنگ شده‌اند، هیچ امری تصادفی اتفاق نمی‌افتد. هر چه در خانه‌ام، در راهم برای رفتن به سرکار، یا در برابر دوربین اتفاق می‌افتد همه سهمی در هدف خلاقه‌مان دارند. تنها هنگامی که بازیگری خود را از زندگی خویش جدا نگه دارید، برای هم ایجاد مزاحمت می‌کنند، ولی هنگامی که با یکدیگر همسو باشند به هم کمک می‌رسانند. بدین ترتیب، می‌توان با تلاش در راه انسانی کاملتر شدن، بازیگر بهتری شد، و با بازیگر بهتری شدن، می‌توان انسان کاملتری شد.

به فن بازیگری برگردیم.

پیشگفتار چاپ هشتم

اکنون سی سال از چاپ اول کار عملی بازیگر می گذرد. در طول این سالها، با رسیدن به درک بهتری از روند بازیگری توانسته‌ام هر یک از چابهای بعدی را منسجمتر و ساده‌تر ارائه کنم؛ چاپ هشتم این کتاب نیز از این قاعده مستثنا نیست. بخشهایی که در چاپهای قبلی حذف شده بودند، بخصوص قسمت‌های مربوط به صدا و بیان، برای ارائه چشم‌انداز جامع‌تری از مهارت‌های اصلی بازیگری مجدداً در این چاپ اضافه شده‌اند.

در حالی که مطالب اصلی این کتاب همچنان به اجرای زنده بر روی صحنه تئاتر مربوط می‌شود، فعالیت‌های شخصی‌ام در ده سال گذشته به طور کامل در قلمرو فیلم و تلویزیون بوده است. در دو چاپ گذشته، با طرح نیازهای دوربین سعی کردم که به مطالب کتاب وسعت بیشتری بدهم، اما به این نتیجه رسیدم که بازیگری برای فیلم و تلویزیون از چند جهت، به طور اصولی، با اجرای زنده بر روی صحنه تئاتر متفاوت است. بنابراین، گرچه ذکر بعضی مطالب درباره نحوه کار در مقابل دوربین در این چاپ هنوز از اهمیت برخوردار است، کتاب جداگانه‌ای به نام *اکشن! اصول و تکنیک بازیگری برای فیلم و تلویزیون*^۱ تألیف کرده‌ام که دیدگاه موجود در همین کتاب را به طور مشخص با الزامات بازیگری در برابر دوربین تطبیق داده است.

باب بندتی

---

1. *Action! Acting for Film and Television*

سپاسگزاری

بسیار خوشحالم که طی سی سال گذشته با چاپهای جدیدی که تقریباً هر چهار سال یک بار از این کتاب به بازار آمده است این فرصت را یافته‌ام تا درک فزاینده خود را از روند بازیگری توضیح دهم. از اعضای تحریریه و دست‌اندرکاران بخش تولید در مؤسسه انتشاراتی آلین و بی‌کان^۱ برای چاپ هشتم این کتاب تشکر می‌کنم. از کلیه مربیان و دانشجویانی که در طول این سالها نظر خود را درباره این کتاب ابراز داشته‌اند، از ویراستاران چاپ هشتم کتاب، از ناسی ای سیلوا، کالج امریکن ریور، ربکا هیلی کر، دانشگاه وایومینگ و مت تام کن ویچ از دانشگاه سوثرن متدیست سپاسگزارم.

بیش از همه از والدینم، لولا و دینو، برای همه آنچه در زندگی به من بخشیده‌اند تشکر می‌کنم و این چاپ را به روان پدرم که خیلی زود ما را ترک گفت، تقدیم می‌دارم.

---

1. Allyn and Bacon